

Міністерство освіти і науки України
Дніпропетровський національний університет

Лабораторія фольклору, говорів, ономастики і літератури

ОНОМАСТИКА І АПЕЛЯТИВИ

Випуск 11

Збірник наукових праць
За редакцією проф. В. О. Горпинича

Дніпропетровськ
ДНУ — 2000

Антонюк Т.Р. (Київ). Особливості імен-комполит в історичних романах Раїси Іванченко	3
Білоусенко П.І. (Запоріжжя). Проблеми і перспективи вивчення динаміки нульсуфіксальної деривації	10
Бойченко Н.О. (Київ). Дериваційний потенціал вербоїдних аналітичних номінант	15
Брайченко С.Л. (Одеса). Непопулярні імена мешканців Одеської області	23
✓ Брус М.П. (Івано-Франківськ). Синонімія загальних жіночих особових номінацій староукраїнської мови XVI – XVII століть	29
Дмитренко О.О. (Дніпропетровськ). Власні імена в поезії І.Я. Франка	39
Дука Л.І. (Запоріжжя). Комунікативні особливості онімічної конотації	72
Китиця О.В. (Кривий Ріг). Категорія персональності в українській мові	79
Ктитарова Н.К. (Дніпродзержинськ). Вторинна номінація в українській металургійній термінології та її види	89
Меншиков І.І., Попова І.С. (Дніпропетровськ). Система ад'єктивів у художній прозі Т.Г. Шевченка	95
Найда А.М. (Дніпродзержинськ). Образні стійкі народні порівняння, їх роль у створенні стереотипних образів-характеристик	100
Оліфіренко Л.В. (Донецьк). Мовна естетика оказіональних слів В. Стуса	108
Павленко Л.В. (Дніпропетровськ). Роль репліки-підхоплення у мовленнєвому акті	114
Підмогильна Н.В. (Дніпропетровськ). Відономастичні ад'єктиви в поезіях О.С. Пушкіна і Т.Г. Шевченка	119
Райлянова В.Е. (Дніпропетровськ). Іменники з оціночною семантикою в функції звертання	125
Романюк Н.В. (Запоріжжя). Структурне варіювання й трансформація фразеологізмів верньонаддністрянських говірок	130
Руппель Н.С. (Дніпропетровськ). Лінгвостилістичні особливості української гуморески	136
Старченко В.І. (Дніпропетровськ). Професійна термінологічна лексика майстрів петриківського малярства	142
Стаховська Н.Ф. (Дніпродзержинськ). Лексико-семантичні особливості найменування осіб за професією	147
Стовбур Л.М. (Запоріжжя). Творення топонімів за допомогою конфіксів з матеріально не вираженим другим компонентом	151
Шевченко Т.В. (Дніпропетровськ). Функції і типи парцеляції в українській мові	154
Шпілько І.Н. (Дніпропетровськ). Творення ад'єктонімів від ойконімів на -к-а у словацькій літературній мові	161
Рецензія. Озерова Н.Г. (Київ). Корисне видання. В.О. Горпинич, Т.Р. Антонюк. Українські власні назви в російській мові, К., «Іван Федоров», 1998, 134 с.	169

М.П. Брус (м.Івано-Франківськ)
 Синонімія загальних жіночих особових номінацій
 староукраїнської мови XVI–XVII ст.

Важливим типом семантичних зв'язків у межах категорії особових фемінітивів є синонімічні відношення, які відображають особливості лексичної синонімії жіночих назв. Вони визначаються як зв'язки між тотожними або близькими за семантикою словами однієї частиномовної належності [1, 446–447]. Невід'ємним складовим компонентом лексичної синонімії особових фемінітивів є словотвірні синоніми. Словотвірні синоніми – це тотожні або близькі за значенням одноосновні різноформантні номінації, які виступають одночасно явищем словотвірної і лексичної синонімії [2, 164]. Включення словотвірних синонімів до складу лексичних зумовлене тим, що словотвірні синоніми, будучи самостійними словами, ототожнюються або зближуються за семантикою, як і лексичні різноосновні синоніми.

Водночас словотвірні синоніми характеризуються помітною відмінністю від власне лексичних синонімів. Різниця між ними полягає в тому, що словотвірні синоніми відзначаються однаковими словотворчими основами і різними дериваційними афіксами, а лексичні синоніми – неоднорідними словотворчими елементами (основами і формантами) [3, 22]. Основою співставлення словотвірних синонімів є семантика мотивуючої основи. Ототожненню або зближенню їх за значенням сприяють диференційні смислові елементи, які привносяться в семантику похідних синонімічними дериваційними формантами. Словотвірну синонімію репрезентують слова, які відносяться до різних словотвірних типів, неоднакових способів словотворення. Основою зіставлення лексичних синонімів є спільне значення, а ототожнення чи зближення їх забезпечується однаковістю основ та одно-, різнотипністю формантів.

Відношення синонімічності між фемінітивами встановлюється на основі їх семантичної структури, оскільки вона є підґрунтям для співставлення і

розрізнення но
 розглядаються
 значенням – я
 тотожні за сем
 частотою вжи
 являють собо
 фемінітиви, як
 повні синоні
 семантичному

Структурни
 фемінітивами
 відзначені син
 компонентів.

У межах с
 слову, доміні
 загальний д
 найменш емо
 131]. Синон
 лексико-сема
 в цілому.

Синоніміч
 структурою
 номінацій. Ч
 кількох бага
 особові фем
 них синоні
 кількома, в
 Таким чи

розрізнення номінацій. При збігові семантичної структури жіночі назви розглядаються як повні синоніми, а у випадку незначного розходження за значенням – як часткові синоніми. Абсолютними синонімами виступають тотожні за семантикою слова, які можуть розрізнятися за сферою використання, частотою вживання, часом виникнення, походженням. Часткові синоніми являють собою близькі за семантикою спільноосновні і різноосновні фемінітиви, які можуть віддалятися один від одного за тими ж ознаками, що й повні синоніми, але найважливіші відмінності між ними існують у семантичному плані.

Структурним типом відображення синонімічних зв'язків між особовими фемінітивами є синонімічні ряди. Серед загальних жіночих особових номінацій відзначені синонімічні ряди з кількісним складом від двох до тридцяти шести компонентів.

У межах синонімічних рядів першочергове місце відводиться опорному слову, домінанті ряду, якою виступає лексема, що виражає основний зміст, загальний для всіх синонімів ряду, при цьому в найбільш об'єктивній і найменш емоційній формі, виявляє різні відтінки між компонентами ряду [4, 131]. Синонімізація жіночих найменувань здійснюється на рівні окремих лексико-семантичних варіантів, а не лексико-семантичної структури номінацій в цілому.

Синонімічні ряди особових фемінітивів неоднакові за семантичною структурою компонентів. Більшість їх складається з моносемантичних номінацій. Чимало синонімічних рядів утворюється з однозначних та однієї або кількох багатозначних слів, чи лише з полісемантичних номінацій. Багатозначні особові фемінітиви відзначаються різними особливостями синонімізації. Деякі з них синонімізуються одним значенням (прямим або похідним), а інші – кількома, входячи відповідно до одного або до багатьох синонімічних рядів. Таким чином, багатозначні особові фемінітиви пов'язуються з

моносемантичними компонентами ряду або між собою одним із лексико-семантичних варіантів, яке займає різне місце у їх семантичних структурах.

Поширеним структурним типом синонімічних відношень між жіночими назвами є двочленні утворення – синонімічні пари. Двокомпонентні синонімічні ряди складаються здебільшого з моносемантичних слів.

Частина двочлених синонімічних рядів особових фемінітивів утворюється з спільноосновних і різноосновних однозначних номінацій. Абсолютні спільноосновні синоніми являють собою пари *прабаба* - *прабабка*, *болгариня* - *болгарка*, *католика* - *католичка* тощо, а різноосновні – ряди *сврянка* - *жидовка*, *банитка* "вигнанка" [5, 2, 16] - *изгнате(л)ница* "прогнателька" [6, 219], *деверя* - *ятровка* тощо, пор.: *имала прѣбаба их олна внѣка* (К.ССУМ), *Дідь...не можете поети, въ бракъ прабабку* (К.ІСТ); *Пятая (жена Володимера) болгариня* (К.ІСТ), *Борис и Глѣбъ...родилися...от болгарки* (ІСТ, 119); *безъ жадного нарушиня католика Екклісія заховывала* (К.ІСТ), *абы католичкою знову не остала* (АрхЮЗР, 8, III, 619-620); *Не сѣть сврянки какъ египтѣнки жоны* (К.ССУМ), *Сребро мое...у жидо(в)ки городе(л)ское* (ВГ, 164); *банитѣки поводства пна Ивана Ко(р)дыша* (ССУМ, 2, 16), *expultrix, изгнате(л)ница* (ЛСК, 189); *Удовѣ Дегтевой и деверой...сѣножати...ставъ мой залилъ* (АС, VI, 83), *речи...покрадены...у подданныхъ...ятровки мое* (АрхЮЗР, 6, I, 61).

Незважаючи на семантичну тотожність однозначних номінацій, між компонентами двочлених рядів простежуються функціонально-стилістичні відмінності. Так, у вказаних синонімічних парах слова *прабаба*, *прабабка*, *болгарка*, *католичка*, *сврянка*, *жидовка*, *банитка*, *ятровка* вживаються у народнорозмовному мовленні, а назви *болгариня*, *католика*, *изгнате(л)ница* характерні для книжного стилю. Компоненти двослівних рядів абсолютних однозначних синонімів можуть розрізнятися ще за походженням. Напр., у розглянутих синонімічних парах слова *католичка*, *католика*, *сврянка* мотивуються грецькими основами *католик*, *сврей*, назви *болгариня* і *болгарка* –

тюркською основою б
210, 6; I, 187; II, 53], л
16]. Інші фемінітиви

Значна кількість с
однозначних номіна
приємниця "перехов
укротите(л)ница "г
жителка - обиват
тещейка, пор.: *seru*
346); *victrix, побт*
170); *Не радуйся з*
моя (ІСТ, 3)
Тестаментъ...жи
до стой великом
богатая (К.ІСТ);
тещи мое Ол

Між компоне
відмінності у
виражають заг
співвідносні з
семантичною с
виступають с
руська, теща, з
відповідно ле
семою "підкор
семою "сильн
Компоненти
словами м

тюркською основою *болгарий*, слово *жидовка* – італійською назвою *жид* [7, II, 210, 6; I, 187; II, 53], лексема *банитка* – старопольською основою *банить* [5, 2, 16]. Інші фемінітиви питомо українські.

Значна кількість синонімічних пар сформувалася з близьких за семантикою однозначних номінацій: *храните(л)ница* “ізбавителька, рятівниця” [6, 557] - *приемница* “переховниця” [6, 510], *побѣдите(л)ница* “переможниця” [6, 647] - *укротите(л)ница* “переможниця, освоїтелька” [6, 186], *неприятелка* – *врагиня*, *жителка* - *обивателка*, *мученица* - *великомученица*, *руска* - *русенька*, *теща* - *тещейка*, пор.: *servatrix*, *храните(л)ница* (ЛСК, 370), *reserptrix*, *приемница* (ЛСК, 346); *victrix*, *побѣдите(л)ница* (ЛСК, 412), *domitrix*, *укротите(л)ница* (ЛСК, 170); Не радуйся зь мене, *неприятелко* моя (К.ІСТ), Не радуйся о мнѣ *врагини* моя (ІСТ, 326); *скаржилас*...*обивателка* *Баришполская* (К.ІСТ), *Тестаментъ*...*жителки* *Рибчанское* (ІСТ, 931); *Стаа* *мчница* *Аггѣа* (КРІГ, 61), до *стой великомученици* *Варвары* *мовить* (КРІГ, 422); коли *трафится* *Руска* *богатая* (К.ІСТ), Ой, я, *ляшенько*, а ти *русенька* (ВЧ, УП II, 364); за *прозбою* *тещи* *моее* *Олены* (ДМВН, 219), Все то для *свої* *тещейки* (ВК, УП II, 377).

Між компонентами двослівних рядів часткових синонімів спостерігаються відмінності у значеннєвому плані. Одні члени таких синонімічних пар виражають загальний зміст рядів і виступають опорними словами, а інші, співвідносні з ними за значенням номінації, характеризуються складнішою семантичною структурою. Так, у зазначених синонімічних рядах домінантами виступають слова *храните(л)ница*, *побѣдите(л)ница*, *жителка*, *мученица*, *руска*, *теща*, з якими пов'язуються за значенням семантично складніші слова, відповідно лексеми *приемница* з семою “переховування”, *укротите(л)ница* з семою “підкоряти”, *обивателка* з семою “корінна жителька”, *великомученица* з семою “сильна мука”, *русенька* і *тещейка* із здрібніло-пестливим відтінком. Компоненти двочленних рядів з близькими за значенням моносемантичними словами можуть розмежовуватися за функціонально-стилістичними

особливостями. Напр., у синонімічній парі *неприятелка* - *вragиня* перше слово відноситься до розмовного стилю, а друге – до книжного. Номінації двочленних рядів часткових синонімів навідміну від компонентів двочленних рядів абсолютних синонімів здебільшого питомо українські, лише деякі з них іншомовні, напр., фемінітиви *вragиня* і *хранитє(л)ница* походять від старослов'янських слів *вragь* і *хранити* [7, I, 352; IV, 273].

Серед синонімічних пар жіночих номінацій виділяється кілька рядів, які складаються з полісемантичних фемінітивів. Лексико-семантичні відношення між членами таких синонімічних рядів визначаються обсягом семантичної структури багатозначних слів, місцем і роллю лексико-семантичних варіантів у їх семантичних структурах. Напр., у парі *баба* - *бабка* слово *баба* синонімізується значеннями “мати батька або матері”, “стара віком жінка”, “повитуха” з відповідними значеннями слова *бабка* “мати батька або матері”, “стара віком жінка”, “повитуха”. У зв'язку з полісинонімічністю вказаних слів, пару *баба* - *бабка* можна розглядати як три синонімічні ряди, у першому з яких слова будуть співвідноситися за значенням “мати батька або матері”, у другому – за значенням “стара віком жінка”, а в третьому – за значенням “повитуха”, пор.: *была баба ихъ, ма(т)ка ѡ(т)ца ихъ* (ССУМ, 2, 3), *бабка великого князя Володимира* (ССУМ, 2, 5); *Взялисмо ѡ(т) бабы злоты(х)* (ССУМ, 2, 3), *аписѡла, бабка* (ССУМ, 2, 5), *Если бы баба вѣдаючи же дитѡ можсть дочекати свщеника сама крестила* (ССУМ, 2, 4), *Химка Семениха...Мартишиной дитинѣ бабкою була* (ІСТ, 45). Більш поширені двочленні ряди, в яких один з компонентів є однозначним, а інший – багатозначним. Напр., у синонімічній парі *неволница* - *пленница* слово *неволница* багатозначне, яке синонімізується прямим значенням “жінка, яка позбавлена волі” з моносемантичним словом *пленница*, пор.: *обачила...у Косове неволницу* (АрхЮЗР, 8, III, 135), *Оголимъ седмъ пленицъ волосовъ* (К.ІСТ).

Серед особових фемінітивів наявна частина синонімічних рядів, які складаються з трьох і більше номінацій. У багатокомпонентних синонімічних

рядах відомо стилістичні Багатокомпонентні моносемантичні компоненти одночасно

Непродуковані компоненти і зв'язки щось розв'язати [8, II, 33] семантична назва ска... “робити сказати(ся)” Компоненти стилю.

Малопомітні синонімічні синонімічні братанки наслідок может Лучино 62), свідомо Правов... была... яко...с

рядах відображаються різні комбінації семантичних, функціонально-стилістичних та інших зв'язків, які існують між словами двочленних рядів. Багатокомпонентні синонімічні ряди складаються переважно з моносемантичних номінацій. З урахуванням типу синонімічних зв'язків між компонентами вони поділяються на ряди з частковими, абсолютними або одночасно повними і частковими синонімами.

Непродуктивні синонімічні ряди з відношенням часткової синонімії між компонентами. Воно властиве лише тричленному синонімічному ряду *извѣстѣ(л)ница* "та, яка узагальнює, висловлює" - *сказате(л)ница* "та, яка щось розвіює" - *поносѣ(л)ница* "та, яка робить візити, вимовляє щось комусь" [8, II, 338, 440, 448]. Між словами цього ряду спостерігаються лексико-семантичні відмінності. Лексема *извѣстѣ(л)ница* має сему "підсумовування", назва *сказате(л)ница* - сему "роз'яснювання", а слово *поносѣ(л)ница* - сему "робити візити": *enuntiatrix*, *извѣстѣ(л)ница* (ЛСК, 180), *explicatrix*, *сказате(л)ница* (ЛСК, 190), *exprobratrix*, *поносѣ(л)ница* (ЛСК, 190). Компоненти вказаного ряду питомо українські і характерні для книжного стилю.

Малопоширені багаточленні синонімічні ряди з відношенням абсолютної синонімії між компонентами. Воно простежується у невеликих за обсягом синонімічних рядах, здебільшого тричленних, рідко чотири-, п'ятичленних: *братанка* - *братана* - *сыновица*, *свекруха* - *свекровь* - *свекрова* - *свекра*, *наследница* - *наследовница* - *сукцесорка* - *дедичка* - *отчичка*, пор.: Никто не может братанку свою...въ жену себѣ пояти (ІСТ, 133), братанне, моей Лучиной Черневской (ССУМ, 3, 52), взл(л)...в опѣку сыновицѣ своѣ (АСО, 62), свекруха, свекровь, свекра (СС, 155), рекла ей (Руфія) свекрова (К.ІСТ), Правовѣрная святых отецъ ученія наслѣдница (К.ССУМ), Нероздѣльною...его была наслѣдовницею (К.ІСТ), яко вла(ст)ная дедичка вырекаю (ВГ, 120), яко...су(к)цессоркою добрь...мс(с)та Лещина (ККПС, 181).

У більшості багатослівних рядів абсолютних синонімів знаходить свій вираз функціонально-стилістичні відмінності між компонентами. Так, у зазначених синонімічних рядах номінації *братанка, свекруха, свекрова, свекра, сукцесорка, дедичка, отчичка* вживаються у розмовному мовленні, а інші назви відносяться до книжного стилю. Номінації синонімічних рядів вказаного типу можуть розрізнятися ще за походженням. Напр., у останньому ряді слова *наследница, отчичка* питомо українські, назва *дедичка* походить з польської мови [9, 853], а слово *сукцесорка* утворене від латинської основи *сукцесор* [10, 893].

Основну частину багаточленних синонімічних рядів жіночих назв становлять ті, які сформовані одночасно з тотожних і близьких за значенням слів: *співачка-співалниця-псаломниця* “жінка, яка грає на цитрі” [6, 492], *небожка-небожчиця-небожчка-небожчичка, продавниця-перскупка-прекупниця* “перекупка” - *порфіропродавниця-в'їценпродавниця*, *порфіряменты...спевали...спевачки* (К.ІСТ), *psaltria, співва(л)ниця, псало(м)ниця* (ЛСК, 336); за живота свекрови моеї небожськи (К.ІСТ), по зе(с)тю...небожсьчицї с того свѣта (ЛРК, 35), ω(с)та(т)неє воли...небо(ж)чки ωлены (ДМВН, 217), *столярка* того нашего и *небо(с)чи(ч)ки* панєю Ивановою Зѣнкови(ч)ки (К.ССУМ); не затворени убо бѣша купцем *продавниця* (К.ССУМ), ωтдала гіванова *перскупка* зол (К.ССУМ), *прекупниця*. *Venditrix*. Сира: ае (ЛСК, 492), Апсль Павелъ Крстиль ввесь домъ Лидїи, *порфіропродалници* (К.ССУМ), *stephanopolis, в'їценпродавниця* (ЛСК, 379).

За характером зв'язаності компонентів багатослівні ряди з повними і частковими синонімами являють собою синонімічні гнізда. У їх межах виділяються опорні слова, з якими зближуються за значенням семантично складніші номінації, займаючи у синонімічному гнізді відповідні місця. Так, у зазначених синонімічних рядах домінантами виступають слова *співачка* і *співалниця*, з якими співвідноситься слово *псаломниця* з семою “гра на цитрі”;

небожка
небожчка
прекупниця
“продаван
того у та
відмінно
небожчи
вживаю
Номіна
у перш
псалом

Скла
утвори
різних
госпо
жени
баба
мона
589);
в те
Сва
гідн
Вас
(К.С
бѣ
По
(А
вы
ви

небожска і небожчица, з якими поєднуються здрібно-пестливі слова небожчка і небожчичка; продавница, з яким зближуються слова перекупка, прекупница з семою "перекупування", порфиропродалница з семою "продавання порфіри", вѣнцєпродавница з семою "продавання вінків". Крім того у таких синонімічних рядах можуть мати місце функціонально-стилістичні відмінності між компонентами. Так, слова спѣвалница, псаломница, небожчица, продавница, прекупница, порфиропродалница, вѣнцєпродавница вживаються у книжному стилі, а інші слова побутують у розмовному мовленні. Номінації деяких синонімічних рядів розрізняються ще за походженням. Напр., у першому ряді слова спѣвачка і спѣвалница питома українські, а назва псаломница мотивується грецьким словом псаломник [8, IV, 372].

Складніші семантичні відношення існують у багаточленних рядах, які утворюються з моносемантичних і полісемантичних номінацій. Це стосується різних за обсягом багатослівних синонімічних рядів: игуменія - игуменка - госпожа, наречена - невеста - обручница - дівчина - обраниця - облюбеница, женищина - женицизна - невѣста - жоночка - жонка - бѣложонка - бѣлоглова - баба тощо, пор.: Игуменія монастиря паненского (К.ІСТ), именемъ...игуменки монастыря Пинского (АЮЗР, II, 87), госпожа Паисия монастиря нашего (ІСТ, 589); мене обрав собі за наречену (ПЦМС, УЛ II, 88), жениху невѣсту, як цвѣт в терни рожаний (К.ССУМ), дал перстень злат обрѣчници своєї (К.ІСТ), Свашки гарненько дівчину вмовляють (К.ССУМ), нема нікого кращого, нікого гіднішого за його обраницю (К.ІСТ), за волею родичовъ своихъ в(ъ)заль собѣ Василису за облюбенницу (КРІГ, 265); Оеодора была женищина своекорыстная (К.ССУМ), Лѣпшій респектъ Божій на женицизну (ІСТ, 918), Нехай бы бѣложонки...убералися в козакинки (ІСТ, 171), Имя той было бѣлогловуй Порфирия (К.ІСТ), 2316), допомагай...туй жонцы, которая его потварила (АЮЗР, I, 199), И и(н)ши(х) невѣсть тожь много признало (ЛРК, 38), выдали(х)мо на стравѣ тѣй же бабѣ гѣ золотыи (ССУМ, 2, 3), на улицу вихожає, до жоночок промовляє (ВК, УП II, 376).

У багаточленних рядах з однозначними і багатозначними фемінітивами встановлюються такі лексико-семантичні відношення між компонентами, які існують в синонімічних парах з однозначними та багатозначними словами. Полісемантичні фемінітиви багатослівних рядів синонімізуються з іншими компонентами одним значенням (прямим або вторинним) чи кількома. Напр., у ряді *игуменія - игуменка - госпожа* полісемантичним є слово *госпожа*, яке синонімізується вторинним значенням "настоятельница жіночого монастиря" з однозначними словами *игуменія, игуменка*. До великих за обсягом багаточленних рядів може входити кілька полісемантичних номінацій. Так, у ряді *наречена - невеста - обручниця - дівчина - обраниця - облюбениця* полісемантичними є слова *невеста, дівчина і облюбениця*, які синонімізуються вторинним значенням "наречена" з моносемантичними номінаціями *обручниця, обраниця, наречена*. Багатозначні назви, які входять до синонімічного ряду відзначаються неоднаковими особливостями синонімізації. Напр., у ряді *женицина - женицизна - невѣста - жоночка - жонка - бѣложонка - бѣлоглова - баба* полісемантичні назви *невѣста і жонка* синонімізуються прямим значенням "взагалі жінка", а слово *баба* – вторинним значенням "взагалі жінка" з моносемантичними номінаціями *женицина, женицизна, жоночка, бѣложонка, бѣлоглова*. У багаточленних рядах з однозначними і багатозначними словами простежуються і функціонально-стилістичні відмінності між компонентами. Так, у зазначених рядах слова *игуменка, наречена, жоночка, жонка, бѣложонка, бѣлоглова, баба* розмовні, а інші слова належать до книжного стилю. Компоненти деяких рядів розрізняються ще за походженням. Напр., у синонімічному ряді *игуменія - игуменка - госпожа* слово *игуменія* походить з грецької мови, назва *игуменка* мотивується грецькою основою *ігумен* [7, II, 117], а слово *госпожа* питомо українське.

Аналіз синонімічних зв'язків між особовими фемінітивами засвідчує значне поширення явища синонімії серед жіночих особових номінацій староукраїнської мови XVI-XVII ст. Воно відображається у різночленних

синонімічних фемінітивами. У значення від синонімами характерними, пох

1. Лингвистический
2. Грешук В.В. Укра
3. Ковалик І.І. Пита
4. Балли Ш. Францу
5. Словник українсь
- Вип. 3. – 252с.; 199
6. Кобилянський Ю
7. Фасмер М. Этим
- 671с.; 1971. – Т. III.
8. Słownik łacinsko
1. – 827с.; 1962. – Т.
9. Історичний слов
- 1930-1932. – Т. I. –
10. Mały słownik j

АрхЮЗР

АСО
АС
АЮЗР

ВГ
ВК, УП II

ВЧ, УП II

ДМВН

ІСТ
К. ІСТ

ККПС

КРІГ
К.ССУМ.

ЛРК
ЛСК

ПЦМС,
УЛ II
СС
ССУМ.

синонімічних рядах з відношеннями часткової та повної синонімії між фемінітивами. У рядах з частковими синонімами визначальну роль відіграє значення відмінності між компонентами. Для рядів з абсолютними синонімами характерне лише розрізнення слів за функціонально-стилістичними ознаками, походженням.

Список використаної літератури

1. Лингвистический энциклопедический словарь / Главн. ред. В.Н.Ярцева. - М.: Сов. энциклопедия, 1990. - 685с.
2. Грешук В.В. Український відприкметниковий словотвір. - Івано-Франківськ: Плай, 1995. - 206с.
3. Ковалик І.І. Питання словотворчої омонімії і синонімії у сфері іменників слов'янських мов // Питання слов'янознавства. - Львів, 1962. - С. 5-26.
4. Балли Ш. Французская стилистика. - М.: Из-во иностранной литературы, 1961. - 394с.
5. Словник української мови XVI - I пол. XVII ст. - Львів, 1994. - Вип.1. - 152с.; 1994. - Вип. 2. - 152с.; 1996. - Вип. 3. - 252с.; 1997. - Вип. 4. - 260с.; 1998. - Вип.5. - 258с.; 1999. - Вип.6. - 256с.
6. Кобилянський Ю. Латинсько-український словар. - Відень: В-во шкільних книжок, 1912. - 660с.
7. Фасмер М. Этимологический словарь русского языка. - М.: Прогрес. - 1964. - Т.1. - 573с.; 1967. - Т. II. - 671с.; 1971. - Т. III. - 827с.; 1973. - Т. VI. - 852с.
8. Słownik łacinsko-polski pod redakcją Mariana Plezi. - Warszawa: Państwowe wydawnictwo naukowe. - 1959. - Т. I. - 827с.; 1962. - Т. II. - 744с.; 1969. - Т. III. - 751с.; 1974. - Т. IV. - 583с.; 1979. - Т. V. - 673с.
9. Історичний словник українського языка / Під ред. Є.Тимченка. - Харків - Київ: Державне вид-во України, 1930-1932. - Т.1. - 947с.
10. Mały słownik języka polskiego. Redakcja tomu: Elżbieta Sobol. - Warszawa: W-wo. naukowe PWN, 1995. - 1181s.

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ

АрхЮЗР	Архивъ Юго-Западной Россіи, изданный временною комиссією для разбора древнихъ актовъ. - К. - Ч.1. - Т.1.; Ч.6. - Т.1.; Ч.8. - Т. III.
АСО	Акти села Одрехови / Відп. ред. Л.Л. Гумецька. - К.: Наук. думка, 1970. - 260с.
AS	Archiwum XX. Sanguszkow w Sławucie. - Lwow, 1910. - Т. VI.
АЮЗР	Акты, относящиеся къ исторіи Южной и Западной Россіи, собранные и изданные Археографическою комиссією. - Санктпетербургъ, 1863. - Т. I; 1865. - Т. II.
ВГ	Волинські грамоти XVI ст. / Відп. ред. В.В. Німчук. - К.: Наук. думка, 1995. - 245с.
ВК, УП II	Вірші - пісні із співаників. Із записів Кондрацького // Українська поезія. Середина XVIIст. - К.: Наук. думка, 1992. - С. 370-382.
ВЧ, УП II	Вірші-пісні із співаників. Із рукописного збірника бібліотеки Музею Чарторийських Там само. - С. 349-367.
ДМВН	Ділова мова Волині і Наддніпрянщини XVII ст. / Підг. до вид. В.В.Німчук та ін. - К.: Наук. думка, 1981. - 316с.
ІСТ	Історичний словник українського языка / Під ред. Є.Тимченка. - К.-Х., 1930-1932. - Т.1. - 947с.
К. ІСТ	Картотека до Історичного словника українського языка Є. Тимченка. Інститут українознавства ім. І.Крип'якевича НАН України. - Львів.
ККПС	Книга Київського підкоморського суду (1584-1644) / Відп. ред. В.В.Німчук. - К.: Наук. думка, 1991. - 344с.
КРІГ	Ключ розуміння. Іоанній Галатовський / Підгот. до вид. І.П.Чепіга. - К.: Наук. думка, 1985.
К.ССУМ.	Картотека до Словника української мови XVI-I пол. XVII ст. Інститут українознавства ім.І.Крип'якевича НАН України. - Львів.
ЛРК	Лохвицька ратушна книга II пол. XVII ст. / Відп. ред. І.П.Чепіга. - К.: Наук. думка, 1986. - 220с.
ЛСК	Лексикони Є.Славинецького та А.Корецького-Сатановського / Підгот. до вид. В.В. Німчук. - К.: Наук. думка, 1973. - 540с.
ПЦМС, УЛ II	ΘΡΗΝΟΣ, тобто Плач єдиної святої вселенської апостольської східної церкви... Мелетій Смотрицький // Українська література XVII ст. - К.: Наук. думка, 1987. - С.67-92.
СС	Зизаній Л. Лексис. Синоніма славеноросская. - К.: Наук. думка, 1964. - С.93-172.
ССУМ.	Словник української мови XVI - I пол. XVII ст. - Львів, 1994. - Вип.1. - 152с.; 1994. - Вип. 2. - 152с.; 1996. - Вип. 3. - 252с.; 1997. - Вип. 4. - 260с.; 1998. - Вип.5. - 258с.; 1999. - Вип.6. - 256с.